

Sant Esteve de la Costa i Comunidor

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: La Costa del Montseny
Emplaçament: Al nucli del poble de La Costa del Montseny.
Alçada: 654

Coordenades:

Latitud: 41.74588
Longitud: 2.4183
UTM Est (X): 451634
UTM Nord (Y): 4621726

Classificació

Número de fitxa: 08081 - 58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern
Segle: XVI-XVII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Fogars de Montclús.
Número inventari: Sí, IPA: 28759 (església) i 28758 (Comunidor)
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Privada
Titular: 1720005DG5212S0001RO
Autoria de la fitxa: Virgínia Cepero González
Data de registre de la fitxa: dv., 15/04/2011 - 02:00

Descripció

Església d'origen romànic tot i que el seu aspecte actual correspon a les reformes posteriors, que van modificar totalment la fisonomia del primitiu temple.

És d'una sola nau, llarga i sensiblement rectangular, coberta amb volta de canó seguit. Antigament tenia tres absis de forma trilobulada, posteriorment modificats per la construcció de les capelles laterals, dues d'elles cobertes amb arcada i plementeria gòtiques, i les altres dues cobertes amb volta d'aresta.

L'absis lateral de la banda de migdia va quedar escapçat en el moment que es va construir la sagristia, i posteriorment es va modificar per tal de recuperar, en part, la seva originària forma trilobulada.

En quant a les obertures del temple, hi ha una finestra de doble esqueixada a l'absis central i una finestra d'esclatxa a l'absidiola lateral esquerra. A la banda de migdia, al final del mur de la nau, hi ha una finestra de doble esqueixada, i a la façana de la banda oest, una finestra d'esclatxa.

A l'interior de l'edifici l'aparell és arrebossat, a excepció de les parts baixes dels murs de l'absis, l'absidiola nord i part de la paret frontal. A l'exterior, tot i que encara conserva l'arrebossat, s'intueixen els petits carreus irregulars.

La coberta és de teula àrab amb un petit ràfec de llosa de pissarra.

El campanar, construït l'any 1680 al mateix temps que el comunidor, es situa a la façana de ponent, és de planta quadrada i cos per a les campanes amb set obertures de mig punt, coronat amb merlets, i coberta piramidal. Té accés des de l'exterior per mitjà d'una original escala sobre una arcada .

A l'exterior de l'edifici es troba el Comunidor, un petit recinte porxat que consta de quatre pilars que sostenen una teulada on s'aixopluga el pedró en què hi ha la creu. Des del comunidor el sacerdot orava per protegir les collites de les tempestes i per beneir la població en jornades de caràcter solemne.

El Comunidor va ser restaurat l'any 1983 per la Diputació de Barcelona en coincidència amb les obres de reforma de l'església de Sant Esteve.

Història

La primera referència coneguda de la parròquia de Sant Esteve de la Costa prové d'un diploma reial l'any 862 en què el rei franc Carles el Calb va fer donació d'uns alous al comte Sunyer i on apareix "et ad alio Sanchto Stephano in Montesigno".

En èpoques més acostades, segles XI i XII, la seva demarcació amb la de Fogars depenien del castell de les Agudes i Miravalls.

Des del segle XII pertanyia al domini i la provisió de l'abat de Sant Quirc de Colera.

Amb la despoblació iniciada al segle XIV, estigué unida temporalment amb Sant Julià del Montseny el 1503 i amb Santa Susanna el 1566, que passà a ser una església filial de Sant Esteve de la Costa.

L'església actual va ser reconstruïda al segle XII i, posteriorment a l'any 1680, es va construir el campanar i el comunidor. A l'església es van afegir dues capelles per banda al segle XVII i una sagristia l'any 1758.

Bibliografia

- AA.DD. (1991). Catalunya Romànica, vol. XVIII. Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana.
- AJUNTAMENT DE FOGARS DE MONTCLÚS (1992) Catàleg d'edificis i conjunts històrics i monumentals de les Normes Subsidiàries. Fogars de Montclús.
- CASTELLS, J.; COMAS, P. (1994) Esglésies i ermites del Montseny i el seu entorn. Cardedeu: Casal de Cultura Dr. Daurella (Museu-Arxiu Tomàs Balvey), p. 70-71.
- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1982). Inventari del Patrimoni

Arquitectònic de Catalunya (Fogars de Montclús).

- MARTI BONET, J.M. (1981) Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vol. 1. Vallès Oriental. Barcelona: Arxiu Diocesà de Barcelona : Akribos, p. 109-117.
- VALL, R.; MASVIDAL, A. (1983) El romànic del Vallès. Sabadell: AUSA, p.42.

